

सुलभ्यः सुलभइत्यर्थः ॥२०॥ अंगदो न जीवेत् ॥ यदि जीवेत् तदा माता तारा पुत्रपालनाय जीवेत् तदभावे तु सा सर्वथा न जीवेत् इत्यर्थः ॥ २१ ॥ सख्यं समानत्वं नि
देशे त्वदाज्ञायां ॥ २२ ॥ अनुजानीहि अग्निप्रवेशायेति शेषः ॥ २३ ॥ संजातवाष्पः दुःखि प्राणिदर्शनेन महता मयं स्वभावः ॥ २४ ॥ तस्मिन्क्षणे तस्मिन् नवसरे ॥

सुतः सुलभ्यः सुजनः सुवश्यः कुतस्तु पुत्रः सदृशो गदेन ॥ न चापि विद्येत स वीरदेशो यस्मिन् भवेत् सो दरसन्निकर्षः ॥ २० ॥ अद्यां गदो वी
रवरो न जीवे जीवे तमाता परिपालनार्थं ॥ विना तु पुत्रं परितापदीना सा नैव जीवेदिति निश्चितं मे ॥ २१ ॥ सो हं प्रवेक्ष्याम्यतिदीप्तमग्निं
भ्रात्रा च पुत्रेण च सख्यमिच्छन् ॥ इमे विचेष्ट्यंति हरिप्रवीराः सीतां निदेशे परिवर्तमानाः ॥ २२ ॥ कृत्स्नं तु ते सेत्स्यति कार्यमेतन्मय्यप्य
तीते मनुजेंद्रपुत्र ॥ कुलस्य हंतारमजीवनार्हं रामानुजानीह कृतागसंमां ॥ २३ ॥ इत्येवमार्तस्य रघुप्रवीरः श्रुत्वा वचोवालिजघन्यज
स्य ॥ संजातवाष्पः परवीरहंतारामो मुहूर्तविमनावभूव ॥ २४ ॥ तस्मिन्क्षणे भीक्ष्णमवेक्षमाणः क्षितिक्षमावान् भुवनस्य गोप्ता ॥ रा
मोरुदंती व्यसने निमग्नां समुत्सुकः सोऽथ ददर्श तारां ॥ २५ ॥ तां चारुनेत्रां कपि सिंहनाथां पतिसमाश्लिष्य तदा शयानां ॥ उत्थापयामा
सुरदीनसत्त्वां मंत्रिप्रधानाः कपिराजपत्नी ॥ २६ ॥ सा विस्फुरंती परिरभ्यमाणा भर्तुः समीपादपनीयमाना ॥ ददर्श रामं शरचापपाणिं स्व
तेजसा सूर्यमिव ज्वलंतं ॥ २७ ॥ सुसंवृतं पार्थिवलक्ष्णैश्च तंचारुनेत्रं मृगशावनेत्रा ॥ अदृष्टपूर्वं पुरुषप्राधानमयं सकाकुत्स्थ इति प्रज
ज्ञे ॥ २८ ॥ तस्येंद्रकल्पस्य दुरासदस्य महानुभावस्य समीपमार्या ॥ आर्ता तितूर्णं व्यसनं प्रपन्ना जगाम तारा परिविह्वलंती ॥ २९ ॥

तारां रुदंती मभीक्ष्णं वारं वारमवेक्षमाणः जीवंतीमिच्छन् ॥ क्षितेरिव क्षमावान् ॥ समुत्सुकः शोकापनयनायेति शेषः ॥ २५ ॥ कपिसिंहनाथां कपिसिंहानां स्वामिनीं ॥ २६ ॥
॥ २७ ॥ पुरुषप्रधानं पुरुषश्रेष्ठं ॥ स अंगदोक्तः सकाकुत्स्थो यमिति प्रजज्ञे इति संबंधः ॥ २८ ॥ परिविह्वलंती कष्टेन स्खलनपूर्वं गच्छंती ॥ २९ ॥